

Ū. Неоднократно. На примѣръ, Авраамъ даде Онъ Обѣщаніе за Спасителя въ слѣдні-тѣ рѣчки: *благословятся О сѣмени твоємъ вси языцы земни.* Быт. XXII, 18.

Исто-то Обѣщаніе повтори Онъ послѣ Давидъ въ слѣдні-тѣ дѣмы: *возставлю сѣмя твое по тебѣ, и управлю престолъ Его до вѣка.* 2 Цар. VII, 12, 15.

В. Шо сѣ разѣмѣва подъ дѣмъ-тѣ: *въплъщеніе?*

Ū. Това, че Сынъ Божій пріѣ на Себе плъть челоувѣческѣ, Оскѣнь грѣха-тѣ, и стана челоувѣкъ, безъ да престане да ѣ Богъ.

В. Откъдѣ ѣ заимствована дѣма-та: *въплъщеніе?*

Ū. Отъ дѣмы-тѣ на ѣвангелиста Іоанна: *Слово плъть бысть.* Іоан. I, 14.

В. Защо въ Символъ-тѣ вѣры, слѣдъ това, като за Сына Божіѣ казано, че Онъ *въплътися*, ѣще притѣрна-то, че Онъ *въчелоувѣчился?*

Ū. За да бы нѣкой не помыслилъ, че Сынъ Божій пріѣ ѣднѣ *плъть*, или тѣло, нъ да бы признали въ Него *свѣръшенъ челоувѣкъ*, състоѣщъ отъ тѣло и дѣшѣ.

В. Има ли на това свидѣтелство отъ священно-то Писаніе?

Ū. Апостолъ Павелъ пише: *Единъ Ходатай Бога и челоувѣковъ, челоувѣкъ Христосъ Исусъ.* 1 Тим. II, 5.

В. И така ѣдно ли ѣ ѣстество въ Исуса Христа?

Ū. Не. Въ него сѣ намиратъ нераздѣлно и неслѣанно *две ѣстества*, Божеско и челоувѣческо, и, по сѣѣ ѣстества, двѣ воли.

В. Не две ли сѣ заради това и лица?

Ū. Не. *Едно ѣ лице*, Богъ и челоувѣкъ заедно,